

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 806/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Мандића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Гордане Бабић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10.К. бр. 475/2019 од 25.01.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 257/21 од 05.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мандића, адвоката Гордане Бабић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10.К. бр. 475/2019 од 25.01.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 257/21 од 05.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 10.К. бр. 475/2019 од 25.01.2021. године, окривљени Милош Мандић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика, па му је за кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика утврђена казна затвора у трајању од 3 године и за кривично дело из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика казна затвора у трајању од 2 године и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.06.2019. године до 25.01.2021. године. Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде и окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 257/21 од 05.05.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца

окривљеног Милоша Мандића, адвоката Гордане Бабић, а пресуда Вишег суда у Београду 10.К. бр. 475/2019 од 25.01.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног, адвокат Гордана Бабић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку (очигледном грешком наведен члан 285. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку) док из садржине захтева произилази да исте побија због битне повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да се поднесу захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укину и предмет врати на поновни поступак или суђење првостепеном или апелационом суду, с тим да се нови поступак одржи пред измењеним саставом већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), те је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мандића је неоснован.

Бранилац окривљеног Милоша Мандића у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те иако нумерички не означава наведену повреду, исту образлаже, и појашава да се она огледа у томе да је суд погрешно своју „одлуку засновао на одбрани окривљеног датој пред Основним јавним тужилаштвом у Београду 07.06.2019. године“, иако исти записник о испитивању окривљеног не садржи преамбулу о упозорењу – да све што изјави може се против њега користити као доказ, па је тиме такав записник доказ на коме се не може засновати судска одлука, и да је суд требало у том случају да прихвати одбрану окривљеног дату на главном претресу.

Исте наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 4 пасус 2 и страни 5 пасус 1 образложења другостепене пресуде дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**